

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.334/2021/65.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. február hó 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2021. október 7. napján kihirdetett 31.B.274/2020/149. számú ítéletét megváltoztatja.

Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben 1.430,- (egyezer-négyszázharminc) euróra és 6.200,- (hatezer-kettőszáz) cseh koronára, Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben 39.000,- (harminckilencezer) forintra és 200,- (kettőszáz) cseh koronára elrendelt vagyonek Kobzást mellőzi, mely összegek lefoglalását megszünteti és a vádlottaknak kiadni rendeli.

Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben 39.600,- (harminckilencezer-hatszáz) euróra elrendelt vagyonek Kobzást mellőzi, ezen összegre Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben rendeli el a vagyonek Kobzást.

Az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatoknál valamennyi vádlott vonatkozásában megállapítja, hogy az őrizetbe vétel 2018. október 29. napjától október 30. napjáig tartott, és a letartóztatás első napja 2018. október 31. napja.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I. rendű vádlott 58.309,- (ötvennyolcezer-háromszázkilenc) forintot, Terhelt2 II. rendű vádlott 142.723,- (egyszáznegyvenkétezer-hétszázhuszonhárom) forintot, Terhelt3 III. rendű vádlott 55.356,- (ötvenötezer-háromszázötvenhat) forintot külön-külön, míg 246.361,- (kettőszáznegyvenhatezer-háromszázhatvanegy) forintot egyetemlegesen kötelesek megfizetni. Az ezt meghaladó, az állam terhén maradó bűnügyi költségösszeget megjelölését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe mindhárom vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig büntügyi felügyeletben töltött időt is beszámítja.

A másodfokú eljárásban a gépkocsi tárolásával felmerült 40.851,- (negyvenezer-nyolcszázötvenegy) forintot Terhelt1 I. rendű vádlott, a kirendelt védői díjként felmerült 54.000,- (ötvennégyezer) forintot Terhelt2 II. rendű vádlott kötelesek megfizetni, a tolmácsolással felmerült összeget az állam viseli.

Terhelt2 II. rendű vádlott lakcíme 1078 Budapest, Marek József utca 5., I/10., Terhelt3 III. rendű vádlott lakcíme helyesen lakcím1

Az ítéltábla ítélete ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 2021. október 7-én kihirdetett 31.B.274/2020/149. számú ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176. § (1) bekezdés negyedik fordulat, (3) bekezdés].

[2] Terhelt1 I. rendű vádlottat 6 év 6 hónap szabadságvesztésre és 8 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte.

[3] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg.

[4] A vádlottal szemben 1430 euróra és 6200 cseh koronára vagyoneklkobzást rendelt el.

[5] Terhelt2 II. rendű vádlottat visszaesőként 8 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[6] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napban határozta meg.

[7] E vádlottal szemben 39.000 forintra és 200 cseh koronára vagyonekobzást rendelt el.

[8] Terhelt3 III. rendű vádlottat visszaesőként 8 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[9] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés háromnegyed részének kitöltését követő napban határozta meg.

[10] E vádlottal szemben 39.600 euróra vagyonekobzást rendelt el.

[11] A kiszabott szabadságvesztésbe mindhárom vádlott esetében beszámította az előzetes fogvatartásban és meghatározott ingatlan engedély nélküli elhagyásának tilalmával járó bűnügyi felügyeletben töltött időt. Megállapította, hogy a beszámítás során egy nap szabadságvesztésnek Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában öt napi, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak tekintetében négy-négy nap bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[12] Az eljárás során lefoglalt Volvo S80 típusú személygépkocsit, a hozzá tartozó indítókulcsot és forgalmi engedélyt, valamint a T-521/2018. számú bűnjeljegyzék 21., 25., 31-36. tételszámai alatt nyilvántartott bűnjeleket elkobozta. A lefoglalás megszüntetése mellett a T-/2018. alatti bűnjeljegyzék 1-5. tételszámai alatt nyilvántartott dolgokat Terhelt2 II. rendű vádlottnak, a T-521/2018. számú bűnjeljegyzék 8-17. tétele alatt nyilvántartott dolgokat ugyancsak Terhelt2 II. rendű vádlottnak, a 19., 20., 22-24. tételszámai alatt nyilvántartott dolgokat Terhelt1 I. rendű vádlottnak, míg a 26-30. tételszámai alatt nyilvántartott dolgokat Terhelt3 III. rendű vádlottnak kiadta.

[13] Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből Terhelt1 I. rendű vádlottat 161.438 forint, Terhelt2 II. rendű vádlottat 213.044 forint, Terhelt3 III. rendű vádlottat 115.677 forint megfizetésére kötelezte, egyidejűleg megállapította, hogy 2.688.494 forint bűnügyi költség az állam terhéen marad.

[14] Az ítélet ellen az ügyészség mindhárom vádlott terhére súlyosításért, a kiszabott szabadságvesztés tartamának felemelése érdekében, míg Terhelt1 I. rendű vádlott és a védője a büntetés enyhítése, Terhelt2 II. rendű vádlott az ítélet valamennyi rendelkezése ellen, a védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, Terhelt3 III. rendű vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a védője a tényállás és a jogi minősítés téves megállapítása miatt elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

[15] Az ügyészség a fellebbezése írásban előterjesztett indokolásában kifejtette, hogy a büntetés kiszabása során az ügyben feltárt súlyosító körülmények nem megfelelő nyomatékka lettek értékelve.

[16] Kiemelte, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott Magyarországon ugyan büntetlen előéletűnek minősül, azonban helység2 állt már bíróság előtt, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak pedig többszörösen büntetettek, visszaesőnek is minősülnek. Ráadásul Terhelt3 III. rendű vádlott a korábbi szabadságvesztés büntetéséből 2017. június 1-jén szabadult feltételes kedvezménnyel, büntetését a jelen ügyben elbírált cselekménye előtt néhány nappal, 2018. október 13-án töltötte ki.

[17] Hangsúlyozta azt is, hogy a vádlottaktól lefoglalt kábítószer hatóanyag-tartalma a különösen jelentős mennyiség alsó határát is meghaladta, annak több mint háromszorosa.

[18] További súlyosító tényezőként kérte értékelni a társas elkövetési formát, valamint a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények jelentős elszaporodottságát.

[19] Álláspontja szerint a törvényszék által kiszabott – az irányadó középértéktől évekkel elmaradó, Terhelt1 I. rendű vádlott esetében a törvényi minimumhoz közelítő tartamú – szabadságvesztés mindhárom vádlott esetében eltúlzottan enyhe, így a büntetési célok elérésére nem alkalmas.

[20] Mindezek okán az ügyészség a büntetések súlyosítását, hosszabb tartamú szabadságvesztések kiszabását tartotta indokoltnak.

[21] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség (a továbbiakban: fellebbviteli ügyészség) a felterjesztett ügyirattal együtt megküldött BF.871/2018/67. számú átiratában az ügyészség fellebbezését Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak vonatkozásában módosított tartalommal tartotta fenn.

[22] Érvelése szerint a törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a releváns bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte, majd – Terhelt1 I. rendű vádlott beismerése mellett, illetve Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak védekezésével szemben – mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely mentes a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól. A törvényszék eleget tett az indokolási kötelezettségének is, a kifejtett indokolása nem ellentétes a logika szabályaival.

[23] A fellebbviteli ügyészség arra is rámutatott, hogy a törvényszék okszerű következtetést vont le a vádlottak elkövetéskori tudattartalmára, szándékára, valamint bűnösségére. A cselekmény minősítése – figyelemmel az 1/2007. büntető jogegységi határozat által kimunkált bírói joggyakorlatra – törvényes.

[24] Mindezek miatt a felmentést és a bűncselekmény eltérő jogi minősítését célzó védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta.

[25] A büntetéskiszabás körében azt hangsúlyozta, hogy a vádlottak terhére megállapított bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlyú, a törvény öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a középérték 12 év 6 hónap.

[26] Megítélése szerint a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, a visszaesőnek minősülő Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak fokozott társadalomra veszélyességéhez nem igazodnak a jelentősen a középérték alatt kiszabott szabadságvesztések. Ezért indokolt Terhelt1 I. rendű vádlott esetében a kiutasítás mértékével egyező, Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében a középértéknek megfelelő, Terhelt3 III. rendű vádlott esetében a közügyektől eltiltás mértékével egyező tartamú szabadságvesztés kiszabása.

[27] Álláspontja szerint a Magyarországon tartózkodási engedéllyel legalább húsz éve életvitelszerűen tartózkodó, élettársi kapcsolatban élő, bolgár állampolgárságú Terhelt2 II. rendű vádlott esetében – a közügyektől eltiltás helyett – a Btk. 59. § (1) bekezdése, (3) bekezdése és (4) bekezdés a) pontja, valamint a Btk. 60. § (1) és (2) bekezdései szerinti, a felemelt tartamú szabadságvesztéshez igazodó mértékű kiutasítás alkalmazása is indokolt. E körben azt emelte ki, hogy e vádlottat az elmúlt évtizedben eddig négy alkalommal ítélték el a magyar bíróságok, az ennek során kiszabott büntetések nem érték el a céljukat, az egyéni visszatartást. A magyar törvényekkel visszatérően szembehelyezkedő, a normakövetésre alkalmatlan vádlott – figyelemmel a jelen eljárásban elbírált bűncselekménynek a társadalomra gyakorolt romboló hatására is – a közbiztonságra jelentős veszélyt hordoz, ezért Magyarországon történő további tartózkodása nem kívánatos.

[28] Kifejtette továbbá azt is, hogy az anyagi haszonszerzésre törekvő és jövedelemmel rendelkező Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben a Btk. 50. § (2) bekezdésében meghatározott kötelező elírás folytán pénzbüntetést is ki kellett volna szabni.

[29] Az ítélet szerint olyan érdemi enyhítő körülmény nem mutatható fel, amelyet a törvényszék ne értékelt volna, így a vádlottaknak és a védőknek a büntetések enyhítését célzó fellebbezései nem vezethetnek eredményre.

[30] A vagyonekhozjárásról Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben hozott döntést – figyelemmel a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjában és a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt rendelkezésekre – helyesnek és törvényesnek tartja. Ugyanakkor kérte az elsőfokú ítélet indokolásából a Btk. 74. § (4) bekezdés b) pontjának felhívását mellőzni, mivel e rendelkezés már az elkövetéskor sem volt hatályban.

[31] Mindezekre tekintettel a fellebbviteli ügyészség indítványozta, hogy az ítéltábla

- mindhárom vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés tartamát emelje fel,

- Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben – közügyektől eltiltás helyett – szabjon ki Magyarország területéről kiutasítást,
- Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben szabjon ki pénzbüntetést is,
- az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bűnügyi felügyeletben töltött időt is számítsa be a kiszabott szabadságvesztésbe,
- az ítélet indokolásából mellőzze a Btk. 74. § (4) bekezdés b) pontjára utalást, egyidejűleg tüntesse fel a Btk. 74. § (1) bekezdés e) pontját és a Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pontját,
- a büntetést halmazatiként jelölje meg,
- egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[32] Terhelt1 I. rendű vádlott meghatalmazott védője 2021. december 20-án nyújtotta be az enyhítést célzó fellebbezése írásos indokolását, amelyben észrevételeket tett a fellebbviteli ügyészség átiratában foglaltakra is.

[33] Kérte figyelembe venni, hogy a törvényszék elmulasztotta értékelni a részcsелеkményeknek a tipikusnál sokkal kisebb számát, a kábítószer lefoglalását, valamint a vádlott rendezett életvitelét, folyamatos munkavégzését.

[34] A fentiek kapcsán azzal érvelt, hogy jelen ügy tárgyát képező bűncselekményre nem a kábítószerrel való kereskedéseket általában jellemző rendszerességgel, hanem egy alkalommal került sor. Márpedig erre figyelemmel a bűncselekmény jogi tárgyának, a közegészségnek a veszélyeztetése nyilvánvalóan enyhébb fokú ahhoz képest, mint amikor a kábítószer-kereskedelem ugyanekkora mennyiségű kábítószerre – számos fogyasztónak való – rendszeres értékesítésével valósul meg. A bíróságok azt is enyhítő körülményként értékelik, ha a terhelt által birtokolt kábítószer egy része lefoglalásra kerül, ugyanis az a tényleges terjesztésnek már nem képezi részét, nem sérti konkrétan a védett jogi tárgyat (Fővárosi Bíróság 17.B.818/2008/72., Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.314/2009/9., Győri Ítéltábla Bf.I.32/2019/8. számú határozata). Az ítélezési gyakorlat szerint külön enyhítő körülményt képez továbbá a terhelt rendezett életvitel, munkaviszonya és rendszeres jövedelme, ezekből ugyanis következtetés vonható arra, hogy a terhelt igyekszik felhagyni a bűnözői életmóddal és jogkövető magatartásra törekszik (Főváros Bíróság 12.B.638/2006/46., Budapest Környéki Törvényszék B.90/2007/88. számú határozata).

[35] A védő a bűncselekmény elkövetése óta eltelt időnek enyhítő körülményként történt értékelése kapcsán – utalva az 56. számú büntető kollégiumi vélemény III/10. pontjában foglaltakra is – azt hangsúlyozta, hogy a védelem a büntetőeljárás elhúzására irányuló magatartást nem tanúsított, a pandémiás helyzet senkinek nem róható fel. Ezért az időmúlást – különös tekintettel az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időtartamra is – nagyobb nyomatékkal kellett volna a vádlott javára értékelni.

[36] Sérelmezte, hogy a törvényszék súlyosító körülményként vette figyelembe a kábítószer „komolyabb” fajtáját. E körben is ítéltáblai határozatokra (Fővárosi Ítéltábla 9.Bf.103/2014/10., Szegedi Ítéltábla Bf.III.65/2018/17. és Bf.II.416/2018/23. számú határozata) hivatkozott, amelyek szerint a magyar büntetőjogi szabályozás valamennyi kábítószer egyformán büntetni rendel, a törvényalkotó nem különböztet a kábítószer fajtái között a veszélyességük alapján, függetlenül attól, hogy az egyes kábítószeres orvosságok és társadalmi megítélése más és más. A büntetőjogi szabályozásban a különböző kábítószerfajtáknak a csekély, a jelentős és a különösen jelentős mennyiségek meghatározásánál van szerepe, ezáltal a veszélyességük közvetve kifejezést nyert, de ezen túlmenően a súlyosító és enyhítő körülmények körében a kábítószerfajták értékelésére nem kerülhet sor.

[37] Nem értett egyet a fellebbviteli ügyészség átiratában foglaltakkal a tekintetben, hogy a társas elkövetést további súlyosító körülményként kellett volna értékelni, ugyanis azt a törvényszék is figyelembe vette. Egyébiránt a vádlottak által megvalósított cselekmény a kereskedés esetén tipikus minimális együttműködés mértékét alig haladta meg, így a társas elkövetés legfeljebb kisebb nyomatékkaal értékelhető a védenca terhére.

[38] Kiemelte, hogy a bírói gyakorlat szerint a bűncselekmény elszaporodottsága csak akkor értékelhető súlyosító körülményként, ha az statisztikai adatokkal tényszerűen és számszerűen alátámasztott. Jelen ügyben erre az ügyészség részéről nem került sor.

[39] Figyelemmel arra, hogy a kiszabott büntetéseknek együttesen kell arányosnak lenniük a bűncselekmény tárgyi súlyával és az elkövető veszélyességével, nem tartotta elfogadhatónak azt a fellebbviteli ügyészségi felvetést, amely szerint a szabadságvesztés tartamát a kiutasítás mértékéhez kell igazítani.

[40] A védő szerint a büntetés kiszabásánál már értékelt enyhítő körülmények túlsúlya alapot ad az enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására is, amelynek nem képezheti akadályát a bűncselekmény – jelen ügyben egyébként csak elvontan jelentkező – nagyobb tárgyi súlya sem. Enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására az ítélezési gyakorlat szerint sor kerülhet emberölés vagy hasonlóan súlyos minősítésű kábítószer-kereskedelem esetében is.

[41] Terhelt I. rendű vádlott védője elsődlegesen a büntetési tétel alsó határának megfelelő tartamú szabadságvesztés kiszabása, börtön végrehajtási fokozat megállapítása, továbbá a kiutasítás mértékének enyhítése, másodlagosan az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[42] A nyilvános ülésen előadott perbeszédében a védő fellebbezése írásos indokolásában foglaltakat csak annyiban egészítette ki, hogy védencének a saját magát és a vádlott-társait terhelő vallomása megkönnyítette a bizonyítást, továbbá a javára értékelendő a megbánása is. Ugyancsak a büntetéskiszabás körében kérte figyelembe venni, hogy a magyarul nem beszélő vádlott számára Magyarországon lényegesen nehezebb a

szabadságvesztés letöltése. Ezzel összefüggésben azt is jelezte, hogy a vádlott szeretné helység2 letölteni a szabadságvesztés büntetését.

[43] Terhelt1 I. rendű vádlott az ítéltábla előtti felszólalásában az általa elkövetett cselekményért bocsánatot kért a bíróságtól és a magyar néptől.

[44] Előadta, hogy a szabadságvesztésnek Magyarországon történő végrehajtása – a magyar nyelv nem tudása és a nyelvi problémák miatt – nemcsak neki, de a büntetés-végrehajtásban közreműködő személyek számára is gondot okozna. Ráadásul a családja számára is könnyebb volna, ha helység2 töltené a szabadságvesztését. Ennek a cseh igazságügyi hatóságoktól kapott tájékoztatás szerint sincs akadálya, mivel helység2 állandó tartózkodási engedéllyel és családi kapcsolatokkal rendelkezik, tehát a társadalmi visszailleszkedése is biztosított.

[45] Terhelt2 II. rendű vádlott kirendelt védője a fellebbezése írásos indoklásában kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet megalapozatlan, mivel a tényállás hiányos, iratellenes, valamint a törvényszék a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A közvetett bizonyítástól megkövetelt zárt logikai láncolat hiányzik, a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat tévesen, több esetben a tényleges tartalmuktól eltérően értékelte, továbbá a hiányos bizonyítékokat feltételezésekkel pótolta, azonban ezekre ténybeli megállapításokat nem lehetett volna alapítani.

[46] Meglátása szerint semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, hogy az elfogás helyszínén pontosan mi történt, illetve kinek, mi volt cselekvőisége. A rendőrök – tanúvallomásaik szerint – az eseményeket nem látták, egyikük sem volt bent a cukrászdában az elfogás előtt, tehát arra nem tudtak nyilatkozni, hogy az állítólagos kábítószer-kereskedelem miként valósult meg. A közvetlen bizonyítás azzal ért véget, amikor Terhelt1 I. rendű vádlott visszament a cukrászdába, és a rajtaütést a rendőrök foganatosították. Az ekkor történt eseményekről azonban sem fénykép, sem megfelelő minőségű kamerafelvétel nem készült.

[47] Kiemelte, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott az eljárás során mindvégig tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, és a találkozás okára, a gépkocsikról való egyeztetésre vonatkozó vallomását alátámasztotta Terhelt3 III. rendű vádlott és a lehallgatási anyag is. Terhelt1 I. rendű vádlott – szemben az ügyészség álláspontjával – nem terhelte a vádlott-társait, beismerése csak a saját bűnösségére terjedt ki, arról nem nyilatkozott, hogy a kábítószer Terhelt2 II. rendű vádlott közvetítésével kívánta értékesíteni. Tehát Terhelt1 I. rendű vádlott beismerése nem cáfolja azt, hogy a találkozásukra a védenec által közölt célból és előzmények szerint került sor.

[48] A vádlottak folyamatos megfigyeléséről és követéséről készült jelentés tartalma is azt bizonyítja, hogy elfogásuk napján Terhelt1 I. rendű vádlott és Terhelt2 II. rendű vádlott Budapesten utazgattak, beszélgettek, illetve egy-két kávézóba megittak néhány kávé. Abból tényből, hogy az elfogást megelőzően is együtt voltak, és a kábítószer mindvégig Terhelt1 I. rendű vádlott gépkocsijában kialakított rejtkehelyen volt, csak az a következtetés vonható le, hogy a Terhelt3 III. rendű vádlottal történő találkozásukra nem kábítószer átadása-átvétele érdekében került sor. Egyetlen „sablon” mondaton kívül nem állapítható meg, hogy a

törvényszék mire alapította azt a következtetést, miszerint a beszélgetések kábítószerre, és nem gépkocsikra vonatkoztak. Ez különösen érvényes Terhelt3 III. rendű vádlottra is, akivel a védenca a lehallgatási anyag szerint csak egy esetben beszélgetett.

[49] A védő álláspontja szerint az ítéleti tényállás tévesen tartalmazza, hogy a Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt kokain mennyisége nettó 2196,31 gramm volt, ez ugyanis a Terhelt1 I. rendű vádlottnál fellelt mennyiség volt, ebből közel 1000 gramm kokaint e vádlott be sem vitt a cukrászdába, az a gépkocsijában volt elrejtve.

[50] A bűnösségre levont következtetés kapcsán kérte figyelembe venni, hogy nem volt előzetes, konkrét megállapodás, ugyanis a vádlottak mindvégig gépkocsik eladásáról, tehát nem kábítószer-kereskedelem lebonyolításáról egyeztettek. A kereskedelmi tevékenységek közé tartozó kipurciózás is hiányzik, mivel a lefoglalt mérlegen és zacskókon nem volt a védecétől származó ujjnyomat. Semmilyen bizonyíték nem támasztja alá, hogy védenca kábítószer-kereskedelemből biztosította a megélhetését, sőt ezzel szemben az állítható meg, hogy gépkocsik adásvételével foglalkozott, abból származott a bevétele.

[51] A fentiekből következően kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott kábítószer kapcsán egyeztetett a vádlott-társaival, miként azt sem, hogy az ő megrendelésére hozta volna Terhelt1 I. rendű vádlott a kábítószert Magyarországra, különösen nem több mint két kilogrammnyi mennyiséget.

[52] A védő szerint a kábítószer-kereskedelem elkövetési magatartásainak egyike sem valósult meg. Védecénél az elfogásakor sem pénz, sem kábítószer nem volt, tehát forgalomba hozatalról nincs szó. A kínálás, átadás és forgalomba hozatal feltételezi az átvételt, illetve birtokbavételt, márpedig Terhelt2 II. rendű vádlottnál elfogásakor – a már írtak szerint – nem találták kábítószert, továbbá a megfigyelési anyagok sem tartalmazzák, hogy bármikor, bárkitől kábítószert tartalmazó csomagot vett volna át. Mindezekből következően védenca a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállásában írt elkövetési magatartások egyikét sem fejezhette be.

[53] Áttérve fellebbezése másodlagos céljára (a büntetés enyhítése), a védelem arra hivatkozott, hogy a törvényszék nem kellő nyomatékkal értékelte az enyhítő körülményeket, nevezetesen a védenca életkorát és rossz egészségi állapotát, valamint az időmúlást. E körben kérte figyelembe venni, hogy az eljárás elhúzódása nem róható fel a vádlottnak, maga a bíróság érdekkörében felmerült okból is két tárgyalási nap került beállításra.

[54] Ezen túlmenően a törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy a nyomozó hatósággal és a bírósággal is együttműködő védenca kilenc hónapig volt letartóztatásban, ezt követően hosszú hónapokig a korábbi terminológia szerinti házi őrizetnek megfelelő bűnügyi felügyelet hatálya alatt. Elmaradt az értékelése annak is, hogy a Terhelt1 I. rendű vádlottól lefoglalt kábítószer mennyisége kétszerese a védecével kapcsolatba hozott kábítószer mennyiségének.

[55] A súlyosító körülmények körében értékelt visszaesői minőségnél szükségesnek tartotta volna annak kiemelését, hogy korábban Terhelt2 II. rendű vádlottat más típusú bűncselekmények miatt ítélték el.

[56] Álláspontja szerint a törvényszéknek – a generálprevenációs célok érvényesítésén túl – figyelemmel kellett volna lennie a vádlott személyiségére, életkorára, rendezett családi körülményeire, és különösen a megromlott egészségi állapotára. Az elsőfokon kiszabott szabadságvesztés mértéke eltúlzott, egyidejűleg ró indokolatlan terhet a vádlottra és a családjára.

[57] A védő szerint a törvényszék elfogultsága nyilvánul meg a büntetőeljárásnak a vádlottak magatartása miatti elhúzódására történt hivatkozásában, holott orvosi dokumentumok támasztották alá Terhelt2 II. rendű vádlottat betegségét, ezért is került sor több esetben a bűnügyi felügyelet részleges feloldására. A törvényszék – a csatolt orvosi igazolás ellenére – ténybeli és jogi alap nélkül rendelte el továbbá a vádlottnak a tárgyalásra történő elővezetését, majd a betegségének vizsgálatára kardiológia kompetenciával nem rendelkező igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki.

[58] Súlyosan sérültek továbbá a védelem eljárási jogai, különösen a védelemhez és az anyanyelv használatához fűződő joga. A vádlottnak tolmács nélkül kellett részt vennie az orvosszakértői vizsgálaton, ahol vele a szakértő kizárólag magyar nyelven kommunikált; ezt követően az elkészült szakvéleményt a törvényszék a tárgyalás előtt nem kézbesítette bolgár nyelvű fordításban a vádlottnak. A 2021. október 7-én tartott tárgyalási napon – a védelem indítványának megfelelően a tolmács útján lefordított – hiányos, homályos és önmagával is ellentmondó szakvélemény megismerésére a védencének mindössze 16 perc állt rendelkezésére. Ráadásul számára a törvényszék a szakvélemény tekintetében nem biztosított észrevételezési lehetőségét, ezért a vádlottnak nem volt módja érdemben reflektálni az őt érintő megállapításokra, döntésekre.

[59] A védő a fellebbezése írásos indokolásának lezárásaként elsődlegesen azt indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 592. § (2) bekezdés a) és d) pontjaiban írt okok miatt megalapozatlan elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel. Fenntartotta fellebbezése másodlagos célját is, ennek keretében a szabadságvesztés tartamának mérséklését kérte.

[60] A nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a védő – a fellebbezése írásos indokolásában foglaltak összefoglalása után – kérte figyelembe venni, hogy a vádlottnak tovább romlott az egészségi állapota, a kezelőorvosa szerint szívbetegsége miatt folyamatosan életveszélyben van. A fellebbviteli ügyészség által indítványozott kiutasításra nem látott okot, hivatkozva arra, hogy a védelem húsz éve él Magyarországon, gondoskodik a családjáról, így jelenléte a közbiztonságot nem veszélyezteti.

[61] Terhelt3 III. rendű vádlott meghatalmazott védője fellebbezése írásos indokolásában – kiegészítve a korábban bejelentett jogorvoslati nyilatkozata céljait – indítványozta elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan a cselekménynek kábítószer-kereskedelem bűntette kísérleteként történő minősítését, és a Btk. 82. § (4) bekezdése szerinti kétszeres enyhítés alkalmazásával a szabadságvesztésnek a törvényi minimum alatti

tartamban való megállapítását, valamint a vagyonek Kobzás mellőzését és a lefoglalt 39.600 eurónak a vádlott részére történő kiadását.

[62] A felmentést célzó indítványa körében kifejtette, hogy a törvényszék ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjaiban írt okok miatt megalapozatlan, mivel a tényállás hiányos és részben felderítetlen, ellentétes a lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá a törvényszék a megállított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[63] A védő hivatkozott Terhelt3 III. rendű vádlott írásbeli vallomásában foglaltakra, amely szerint huzamosabb ideje gépkocsik külföldről történő behozatalából tartotta fenn magát, és a vádiratban írt napon is gépkocsivásárlási szándékkal találkozott Terhelt1 I. rendű vádlottal, ezzel összefüggésben került sor a pénz átadására. E védekezését alátámasztották a titkos információgyűjtés keretében keletkezett, gépkocsikkal kapcsolatos beszélgetéseket rögzítő lehallgatási anyagok, Terhelt2 II. rendű vádlott és közvetve tanú3 tanú vallomása is, utóbbi szerint a vádbeli napon találkozott Terhelt3sal, aki arról tájékoztatta, hogy gépkocsit kíván vásárolni.

[64] Egyezők a bizonyítékok (tanúként kihallgatott rendőrök és a vádlottak vallomásai, a kamera és fényképfelvételek) a tekintetben is, hogy az elfogás során a kábítószer Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak között, a padon – az asztal második oldalán lévő széken elhelyezkedő Terhelt3 III. rendű vádlottól minimum 1 méter távolságra – volt. Mindebből az következik, hogy a védenca részéről átvétel, birtokbavétel nem történt, sőt a kábítószer meg sem érintette. Ráadásul Terhelt1 I. rendű vádlott vallomásában nem tért ki arra, hogy a gépkocsijában megtalált kb. 1 kilogramm kábítószer is Terhelt3 III. rendű vádlott részére akarta értékesíteni. Ezért a kábítószer teljes 2,2 kilogrammos mennyiségére a védenca és Terhelt2 II. rendű vádlott felelőssége fel sem merülhet.

[65] Iratellenesnek, önmagával és a rendelkezésre álló bizonyítékokkal is ellentétesnek értékelte a törvényszéknek azt a következtetését, amely szerint az elfogás napján a vádlottak között „kicserélt pénz és kábítószer” cáfolja védenének azt a védekezését, miszerint a tőle lefoglalt mérlegen rögzített kokainszennyeződés a tíz évvel korábbi kábítószer-használatából származik. Ezzel szemben az állapítható meg, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott nem vette át a kábítószer, így nem történt semmiféle „kicserélés”, másrészt a vegyészszakértői maga sem cáfolta a kábítószerrel szennyezett mérleggel kapcsolatos védekezést.

[66] A védő ellentmondásosnak tartotta a tényállásnak azt a megállapítását, amely szerint a vádlottak a vádbeli napon 12 óra 25 perckor történt találkozás során abban állapodtak meg, hogy a délután folyamán ismét találkoznak, és akkor adja át Terhelt1 I. rendű vádlott a kábítószer Terhelt3 III. rendű vádlottnak. Figyelemmel e ténymegállapításra, logikátlannak nevezte a törvényszék érvelését, amely szerint – szemben a vádlottak védekezésével – nem volt szükség újabb találkozóra, ha már egyszer egyeztettek a gépkocsiról.

[67] Előadta azt is, hogy a törvényszék nem hivatkozott a tárgyalás anyagává tett fényképfelvételekre, amelyek – a rendőrök és a vádlottak vallomásával együtt – alátámasztják, hogy védence hozzá sem ért a kábítószerhez. Azzal sem foglalkozott az indokolásában, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott tekintetében mindössze egy lehallgatási jegyzőkönyv áll rendelkezésre, amely Terhelt2 II. rendű vádlott egy hónappal korábban, 2018. szeptember 29-én lefolytatott telefonbeszélgetést rögzít. Márpedig ez semmiképpen nem nevezhető egyeztetésnek, különös tekintettel arra, hogy ezen a beszélgetésen szóba sem került Terhelt1 I. rendű vádlottal történő találkozás, csak egy parndorf-i vagy pozsonyi kirándulásról beszélgetnek.

[68] A törvényszék a lehallgatott telefonbeszélgetéseket helytelenül értékelte, ugyanis Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak következetesen és egybehangzóan adták elő, hogy gépkocsi vásárlásáról akartak tárgyalni Terhelt1 I. rendű vádlottal, aki erre vonatkozó állításukat nem cáfolta meg. Ráadásul a védencénél igazoltan legális jövedelemből származó, több gépkocsi megvásárlására elegendő összegű készpénz volt, és az általa Terhelt2 II. rendű vádlottal folytatott telefonbeszélgetések alkalmával többször is elhangzott az „autó” szó. Figyelemmel arra, hogy a cukrászdában csak 1 kilogramm kokain lefoglalására került sor, a másik ugyanilyen mennyiség Terhelt1 I. rendű vádlott gépkocsijának a rejtékhelyén maradt, téves és iratellenes a törvényszéknek a kábítószer mennyiségéből levont következtetése, amely szerint az „autó” szó használata kábítószerre vonatkozott.

[69] Irrelevánsnak értékelte a törvényszéknek azt a hivatkozását, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott esetében a korábban öt alkalommal történt Magyarországra utazása kapcsán nem merült fel gépjármű-kereskedelem. E körben a védő arra mutatott rá, hogy a törvényszék csak 1 rendbeli bűncselekmény elkövetését állapította meg, és semmilyen információ nem állt rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott ténylegesen miért utazott korábban Magyarországra, illetve, hogy a korábbi utazások során egyáltalán ő vezette-e a kérdéses gépkocsit. Tehát az sem zárható ki, hogy e vádlott korábbi utazási célja is gépjármű-kereskedelem volt.

[70] Meglátása szerint semmilyen bizonyíték nem támasztja alá azt a ténymegállapítást, amely szerint Terhelt2 II. rendű vádlott abban állapodott meg Terhelt3 III. rendű vádlottal, hogy a Terhelt1 I. rendű vádlott által Magyarországra hozott kábítószerből továbbértékesítés céljából vásárol.

[71] A védő a cselekmény jogi minősítés kapcsán kifejtette, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott részéről a kábítószernek – a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 5:38 §-a szerinti átruházáshoz megkívánt – birtokbavételére nem került sor, ezért a Btk. 176. § (1) bekezdésében írt elkövetési magatartások (kínálás, átadás, forgalomba hozatal, kereskedelem) egyike sem állapítható meg. Mindez okszerűen levezethető az 1/2007. büntető jogegységi határozatból is, amelynek alkalmazása a bíróságok számára kötelező. Azzal, hogy a vádlott által birtokba sem vett, sőt meg sem érintett kábítószer esetében is kimondta a bűnösséget, a törvényszék gyakorlatilag kitágította a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállásának határait, ezzel súlyosan megsértve az Alaptörvénynek a jogbiztonságra és a tisztességes eljárásra vonatkozó rendelkezéseit.

[72] A védelem jogi érvelése szerint a magyar nyelv helyes értelmezéséből az következik, hogy kábítószer-kereskedelemről akkor lehet szó, ha az elkövető valamilyen formában a birtokában tartja a kábítószert, és abból legalább egyszer, ellenszolgáltatás fejében, minimális mennyiséget értékesít. Az ítélkezési gyakorlat szerint a kábítószerrel kereskedés folyamatos jellegű, rendszeresen ismétlődő és anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel; márpedig jelen ügyben egyszeri cselekvésről van szó, és a bíróság nem adta észszerű magyarázatát annak, hogy a bűncselekményt miért találta tényállásszerűnek. Ráadásul a kábítószer nem került átadásra, ezért Terhelt3 III. rendű vádlott cselekménye – a tényállás megalapozottsága esetén is – legfeljebb kísérletnek, és nem befejezett kábítószer-kereskedelemként minősíthető.

[73] A védő a büntetéskiszabás körében sérelmezte, hogy a törvényszék a visszaesői minőség értékelésénél nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a vádlott közlekedési bűncselekmény miatt volt büntetve.

[74] Nem értett egyet azzal, hogy az eljárás a vádlottaknak felróhatóan húzódott el, e körben arra hivatkozott, hogy két alkalommal a tárgyalás a bíróság érdekkörében felmerült okból került elhalasztásra.

[75] Enyhítő körülményként kérte értékelni Terhelt3 III. rendű vádlott súlyos betegségét, mozgáskorlátozottságát, a kísérlet elkövetési alakzatot, a bűncselekmény elkövetése és jogerős elbírálása között eltelt időt. Utóbbi kapcsán azt is, hogy az elfogástól a vádemelésig több mint másfél év telt el, és a védenccé indokolatlanul hosszú ideig állt kényszerintézkedés – többek között kilenc hónapig letartóztatás – hatálya alatt, amely időszakban a nyomozó hatóság csekély számú eljárási cselekményt fogatosított.

[76] Álláspontja szerint az egyes vádlottakkal szemben kiszabott büntetések mértéke kapcsán a belső arányosság – Terhelt1 I. rendű vádlott beismerése ellenére – hiányzik, ugyanis a bűnösség kimondásának változatlanul hagyása esetén is a védenccéhez legfeljebb nettó 998,07 gramm kábítószer kapcsolható, ezzel szemben Terhelt1 I. rendű vádlottól nettó 2196,31 gramm kábítószer került lefoglalásra.

[77] A védő támadta a vagyoneklobzás kapcsán a védenccével szemben hozott intézkedést is, utalva arra, hogy a jogi indokolásban felhívott jogszabályi rendelkezés nem volt hatályban. Azt is kiemelte, hogy a 2017-ben létrejött, magánokiratba foglalt megállapodás igazolta, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott már 2017-ben rendelkezett legális forrásból származó 17 millió forint pénzüsszeggel, amelyet a sikeresen folytatott gépjármű-kereskedelem eredményeként növelni tudott. Egyébiránt a felesége is 6.700.000 forint adózott jövedelemmel rendelkezett a vádbeli időszakban. Mindezek azt támasztják alá, hogy a vagyoneklobzással érintett 39.600 euró legális forrásból származott. Ezért a törvényszéknek alkalmaznia kellett volna a Btk. 74/A. § (3) bekezdésében írt rendelkezést, amely szerint nem rendelhető el vagyoneklobzás, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik.

[78] A nyilvános ülésen előadott perbeszédében Terhelt3 III. rendű vádlott védője a fellebbezése írásos indokolásának lényegesebb pontjait ismételte meg.

[79] Az ítéltábla a vádlottak terhére és javára bejelentett fellebbezésekben foglaltakat részben alaposnak találta, azonban a jogorvoslatok főbb céljai nem vezettek eredményre.

[80] Az ítéltábla a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A védelmi fellebbezéseket nem csupán a Be. 583. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban írt célok tekintetében terjesztették elő, nincs helye ezért az elsőfokú ítélet Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálatának. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, az elsőfokú ítélet megalapozottságának, továbbá a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetések kiszabására és az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezések, valamint az indokolás helyességének vizsgálatára is [Be. 590. § (2) bekezdés].

[81] Megállapítható, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan a Be. 608. § (1) bekezdés a), b), c), d) és f) pontjaiban írt abszolút eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszéknek új eljárásra utasítását indokolná. A törvényszék törvényesen volt megalakítva, kizárt bíró az ítélet meghozatalában nem vett részt, a törvényszék a hatáskörét nem lépte túl, az illetékességi szabályokat nem sértette meg, a tárgyaláson az előírásoknak megfelelően a vádlottak, a védők és az ügyész részt vett, továbbá az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel nem volt ellentétes.

[82] Az ítéltábla nem találta megalapozottnak Terhelt2 II. rendű vádlott védőjének az eljáró bíró elfogultságára vonatkozó állítását, ezt ugyanis a büntetéskiszabás körében az időmúlás nyomatékának – a védelem álláspontjától eltérő – értékelése nem támaszthatja alá. Nem kifogásolható Terhelt2 II. rendű vádlottnak a 2021. július 5-ei tárgyalási napra történt elővezetése sem, figyelemmel arra, hogy a törvényszék nem fogadta el a tárgyalási nap beállítására irányuló védői indítványt, illetve az orvosi kezelésre alapított igazolási kérelmet, utóbbi elutasításáról hozott végzést a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta (2.Bpkf.10.620/2021/3. számú határozat).

[83] Egyébként az elfogultságot nem igazolja vissza az ügyiratok tartama sem: a törvényszék az ügyben részletes és alapos bizonyítást vett fel, ennek során a vádlottak és a védők korlátozás nélkül gyakorolhatták a kérdezési, észrevételezési és indítványtételi jogukat, a védelem bizonyítási indítványainak nagyobbreszt helyt adott, ennek keretében Terhelt3 III. rendű vádlott védőjének indítványára hallgatta ki tanúként az elfogásban közreműködő rendőröket (tanú4t, tanú6t, tanú5 Zoltánt, tanú7t), Terhelt3 III. rendű vádlott ismerőset, tanú3t, valamint a tárgyaláson meghallgatta vegyészszakértőtől és vegyészszakértő2 igazságügyi vegyészszakértőket.

[84] Kiemelendő az is, hogy az eljáró bíróval szemben kizárási indítványt az eljárás során nem jelentettek be.

[85] Az ügyiratok tartalma szerint nem történt olyan, a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott relatív eljárási szabálysértés, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vagy az intézkedés alkalmazására. A büntetőeljáráásban résztvevők a törvényes

jogaikat – a fentiekben már írtak szerint – maradéktalanul gyakorolhatták, a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket betartotta, továbbá az indokolási kötelezettségének a bűnösség megállapítása, a cselekmény Btk. szerinti minősítése, a büntetés kiszabása és intézkedés alkalmazása tekintetében eleget tett [Be. 609. § (2) bekezdés a), b) és d) pont]. Nem ellenőrizhető annak a védelmi felvetésnek a megalapozottsága, amely szerint a törvényszék a 2021. október 7-én tartott tárgyalási napon nem engedélyezte Terhelt2 II. rendű vádlott részére, hogy észrevételt tegyen az igazságügyi orvosszakértői véleményre, ugyanis erre vonatkozó megállapítást a tárgyalásról készült 149. számú jegyzőkönyv nem tartalmaz, és a tárgyalási jegyzőkönyv kijavítását utóbb sem indítványozták. Az viszont rögzíthető, hogy a vádlott a szakértői díjmegállapító végzés ellen – bírói kérdésre – fellebbezést jelentett be, ugyanakkor a védelem a vádlott észrevételezési jogának korlátozását a tárgyaláson nem jelezte, nem sérelmezte.

[86] Az elsőfokú eljárásban túlnyomórészt érvényesültek a nyelvhasználati jogra és a nyelvhasználat biztosítására vonatkozó törvényi rendelkezések, amelyek szerint a büntetőeljárásban mindenki jogosult az anyanyelvét használni, és a kézbesítendő ügyirat lefordításáról az azt kibocsátó bíróságnak kell gondoskodnia [Be. 8. § (3) bekezdés, 78. § (7) bekezdés]. Ugyanakkor csakugyan a nyelvhasználati jog megsértéseként értékelhető az, hogy a törvényszék a 2021. augusztus 2-án elkészült igazságügyi orvosszakértői véleményt magyar nyelven kézbesítette a bolgár anyanyelvű Terhelt2 II. rendű vádlottnak. Ennek folytán a vádlottat számottevő joghátrány nem érte, mivel a törvényszék – mulasztását korrigálva – a soron következő tárgyalási napon, 2021. október 7-én a szakvéleményt tolmács útján a vádlott számára lefordította. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az orvosszakértő kirendelése nem a bizonyítás tárgyát képező kérdésre, hanem annak megállapítására vonatkozott, hogy a vádlott tárgyalási jelenlétét aktuálisan vagy a jövőben akadályozza-e az egészségi állapota.

[87] Az ítéltábla a védelem további kifogása kapcsán azt emeli ki, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott vagy a védője a 2021. július 5-én tartott tárgyaláson, az igazságügyi orvosszakértői vizsgálat elrendelésekor nem jelezték, hogy szükségesnek tartják tolmács biztosítását a vádlott szakértői vizsgálata során (ez a személyes orvosi vizsgálatkor nyilván nem is lett volna lehetséges). Ráadásul Terhelt2 II. rendű vádlott – miként azt a szakértőt kirendelő határozat is tartalmazza – beszél magyarul, ami alappal feltételezhető is a közel tizenöt éve Magyarországon élő, magyar állampolgárságú élettárssal rendelkező vádlottól, aki az eljárás során csatolt orvosi dokumentáció alapján több esetben is vett igénybe magyar egészségügyi szolgáltatást, kórházi kezelést. Az orvosszakértői szakvélemény igen részletesen tartalmazza a 2021. július 20-án történt szakértői vizsgálaton a vádlott által a végzettségével, egészségi állapotával, korábbi betegségeivel és műtétjeivel kapcsolatban közölt információkat (*szakvélemény 3-4. oldal*). Márpedig ezek – különösen a szó szerint is rögzített szavak – egyértelműen megerősítik, hogy a vádlott érti és beszél a magyar nyelvet, egyben cáfolják azt a védelmi felvetést, hogy a tolmács hiánya miatt a védencét a szakértői vizsgálatnál súlyos joghátrány érte, amely az eljárás tisztességét kérdőjelezi meg.

[88] A Be. 561. § (3) bekezdés f) pontja szerint az ügydöntő határozat indokolásának tartalmaznia kell a bizonyítási indítványok elutasításának indokolását, amely előírásnak a törvényszék nem tett eleget. A 2021. május 19-én tartott tárgyalási napon Terhelt3 III. rendű vádlott korábbi kezelőorvosának, név4 tanúként történt kihallgatására tett védői indítványt elutasította (*110. számú tárgyalási jegyzőkönyv 11. és 12. oldal*), azonban ennek az ítéletben történő indokolását elmulasztotta. Nem rendelkezett továbbá Terhelt2 II. rendű vádlott

védőjének a 2021. október 6-án előterjesztett, az orvosszakértői vélemény kiegészítésére vagy új szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványáról. Mindezek az eljárási szabálysértések az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését nem alapozzák meg, az ítéltábla e körben az indokolást – részben a későbbiekben írtak szerint is – pótolja.

[89] A törvényszék annak megállapítására alkalmazott igazságügyi orvosszakértőt, hogy Terhelt2 II. rendű vádlott egészségi állapota lehetővé teszi-e a tárgyaláson való részvételét. A kirendelt, az igazságügyi szakértői névjegyzékben szereplő orvosszakértő rendelkezett a szükséges szakértői kompetenciával, továbbá a rendelkezésére bocsátott orvosi dokumentáció, a vádlott meghallgatása és személyes vizsgálata alapján elkészített szakvélemény a Be. 197. § (1) bekezdés a)-c) pontjaiban taxatívan felsorolt fogyatékoságban nem szenvedett. Ezért nem volt szükség az orvosszakértői vélemény kiegészítésére, illetőleg e vádlott egészségi állapotának vizsgálatára újabb szakértő kirendelésére.

[90] Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak javára előterjesztett, felmentést célzó fellebbezések úgy támadták a törvényszék által megállapított tényállást, hogy új tényt nem állítottak, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, a másodfokú eljárásban bizonyítás felvételét nem indítványozták.

[91] Az ítéltábla a vádlottak személyi körülményeire megállapított tényeket, illetőleg a korábbi büntetésekre vonatkozó adatokat helyesbíti.

[92] Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben a Győri Városi Bíróság 2009. szeptember 7-én hirdette ki a B.621/2008/132. számú ítéletét; a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság – az összbüntetési ítélet felülbírlata során hozott – másodfokú határozatának száma pedig 2.Bkf.477/2011/2.

[93] Terhelt3 III. rendű vádlott 2021. november 26. napjától nős családi állapotú.

[94] A törvényszék által megállapított tényállást támadó védelmi felvetések kapcsán az ítéltábla ismerteti az elsőfokú bíróság tényállásához kötöttségre, az ítélet megalapozatlanságára és annak következményeire, a közvetett bizonyításra vonatkozó eljárási szabályokat, illetőleg a Kúria által az EBH.2019.B.9. számon és BH.2021.35. számon közzétett döntésekben kifejtett jogelveket.

[95] A másodfokú bíróság főszabály szerint a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja [Be. 591. § (1) bekezdés].

[96] A tényálláshoz kötöttség elvi indokát a bizonyítékok értékelésére vonatkozó törvényi rendelkezések adják, amelyek szerint a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító ereje. A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben szabadon értékeli, a bizonyítás eredményét az így kialakult meggyőződése szerint állapítja meg [Be. 167. § (3) és (4) bekezdése]. E szabályozás biztosítja a bizonyítékok hitelt érdemlőségének meggyőződés szerinti, szabad értékelését, illetőleg védik az elsőfokú bíróság mérlegelését.

[97] A törvény kivételesen engedi meg az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól való eltérést, mégpedig csakis abban az esetben, ha az ítélet megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le [Be. 591. § (1) bekezdés]. Tehát az eltérő tényállás megállapításának elsődleges és általános feltétele az, hogy az első fokon meghozott ítélet tényállása nem megalapozott.

[98] Ugyanakkor a megalapozatlanság mértéke (teljes vagy részleges) más-más jogkövetkezménnyel jár.

[99] Az elsőfokú ítélet teljes egészében megalapozatlan, ha az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást vagy a tényállás teljes egészében felderítetlen [Be. 592. § (1) bekezdés a) és b) pont]. Teljes megalapozatlanság esetén a másodfokú bíróság nem ügydöntő végzésével hatályon kívül helyezi az elsőfokú ítéletet és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja [Be. 610. §], azaz ilyen esetben az elsőfokú ítélet másodfokú bíróság általi korrekciójára nincs törvényes lehetőség.

[100] Részlegesen megalapozatlan az ítélet, ha az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, a tényállás részben felderítetlen, a megállapított tényállás ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával vagy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett [Be. 592. § (1) bekezdés a-d) pont]. Csak részleges megalapozatlanság esetén kerülhet sor a tényállás kiegészítésére (ez a hiányzó ténymegállapítás pótlását jelenti) vagy helyesbítésére (a meglévő ténymegállapítás módosítása vagy mellőzése), amely történhet az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás útján [Be. 593. § (1) bekezdés a) pont]. A kiegészítés, helyesbítés csak a meglévő tényállásba illeszkedő ténymegállapítást eredményezhet, attól eltérőt semmiképpen. Ezzel szemben a másodfokú bíróság az ítélet részbeni megalapozatlanságát oly módon is kiküszöbölheti, hogy az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének vagy részbeni felmentésének, vagy az eljárás megszüntetésének vagy részbeni megszüntetésének van helye [Be. 593. § (1) bekezdés b) pontja]. Ha a másodfokú bíróság az ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése során – a helyes tényállás érdekében felvett bizonyítás, az ügyiratok tartalma vagy ténybeli következtetés alapján – az elsőfokú bíróságétól eltérő tényeket állapít meg, az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat eltérően értékelheti [Be. 593. § (2) bekezdés első mondat]. A másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a másodfokú bíróság által megállapított ténnyel össze nem függő, valamint a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat [Be. 593. § (2) bekezdés második mondata].

[101] Hangsúlyozni kell, hogy az eltérő tényállás fentiek szerinti megállapításának alapvető feltétele a tényállás megalapozatlansága (BJD 8349). Ha a tényállás megalapozott, akkor még a felmentő határozat érdekében sem lehet eltérő tényállást megállapítani pusztán a bizonyítékok eltérő értékelésével (BJD 7761, BJD 8377). Ez a jogi tartalom áll annak a megállapításnak a hátterében, miszerint a mérlegeléssel megállapított tényállás támadása a bizonyítékok felülmérlegelésével, illetve annak útján nem lehetséges.

[102] A részbeni megalapozatlanság esetén a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a helyesbített, kiegészített, illetve az eltérően megállapított tényállás alapján bírálja felül [Be. 593. § (3) bekezdés].

[103] Az EBH2019.B.9. számon közzétett határozatában kifejtettek szerint a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az első fokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságának pótlása, a felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a helyes ténybeli következtetés levonása nem a felülmérlegelés tilalma alá esik, hanem éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze, abban az esetben, ha az így módosult eltérő tényállás a felmentett vádlott bűnösségének megállapításához vagy a bűnösnek kimondott vádlott felmentéséhez vezethet. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a másodfokú bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. Például nem mondhatja azt az elsőfokú bíróság által elfogadott tanúvallomásra, hogy azt nem fogadja el, és az annak alapján megállapított tényeket mellőzi a tényállásból, továbbá nem egészítheti ki, illetve módosíthatja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egy általa el nem fogadott tanúvallomás (vallomásrész) alapján. Az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok alapján a tényállás módosítása valójában nem más, mint ugyanazon bizonyíték alapján olyan további, az elsőfokú bíróság által nem megállapított tények megállapítása, amit az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyott, azonban a vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából releváns. Az iratellenesség kiküszöbölése azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság nem a valós (az ügyiratokban rögzített) tartalma szerint vette figyelembe a bizonyítékot, és ezt javítja ki a fellebbviteli bíróság az ügyiratok szerinti tartalom alapulvételével. Téves ténybeli következtetés esetén pedig az elfogadott bizonyítékból történő, a logika szabályainak meg nem felelő ténykövetkeztetést helyesbíti a jogorvoslat tárgyában eljáró másodfokú bíróság. Minden esetben azonban a tényállás módosításának alapja az elsőfokú bíróság által elfogadott bizonyíték. A másodfokú eljárásban az eltérő bizonyítékértékelés (felülmérlegelés) tilalmának általános érvényű elve azt jelenti, hogy a másodfokú bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hiteltérdeklőségéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. A másodfokú bíróság csak azokra a bizonyítandó tényekre vonatkozóan értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre a másodfokú eljárásban maga folytatott le bizonyítást, vagy maga is folytatott bizonyítási cselekményt.

[104] A BH.2021.35. számon közzétett kúriai döntés indokolása szerint közvetett a bizonyítás, ha nincs közvetlen bizonyíték, nincs beismerő, vagy a történetek közvetlen érzékelésén, észleletén alapuló vallomás, illetve az nem hitelt érdemlő. Mindig közvetett bizonyítás a tudati tények (szándékosság, gondatlanság) bizonyítása, rendszerint közvetett bizonyíték a tudományos módszer által szolgáltatott bizonyíték és a tárgyi bizonyíték.

[105] A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy a közvetett bizonyíték a belőle következő, vagy a más közvetett bizonyítékból nyert ténnyel együtt

- egyedül (kizárólag) a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná, vagy kétségesse tenné;

- kizárja vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés (más verzió) lehetőségét.

[106] A közvetett bizonyítékok zárt láncolatának szükségessége kétségtelen, ám ez nem formállogikai láncolatot jelent. A közvetett bizonyítás zárt láncúsága nem feltételezi a legapróbb és az egyforma méretű láncszemeket, azaz nem feltétlenül az, hogy a legapróbb részletek is bizonyítva legyenek. Az ugyanis valójában azt jelentené, hogy a valóság megismerése már nem közvetett, hanem közvetlen. És nem feltételezi a közvetett bizonyítás zárt láncolata, hogy egyforma értékű bizonyítékokból tevődjön össze. A hangsúly a zártságon van, ami a két végpontot összekapcsolja. Minden egyes láncszemnek tény-, illetve tárgyszerűnek kell lennie, nem lehet spekulatív; relevánsnak és a valóságra vonatkozóan kell lennie. Bármiféle bizonyítékértékelési, mérlegelési tevékenység alapját konkrét bizonyítékból származó tényszerű adat, körülmény kell képezze; az nem feltételezésen alapuló, fel nem merülő ténybeliségre vonatkozó spekulatív tevékenység.

[107] Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontjaiban írt okokból – ha nem is a védelem által kifejtettek szerint – részben megalapozatlan, mivel a megállapított tényállás hiányos, ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá a törvényszék a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[108] E részbeni megalapozatlanság kiküszöbölhető volt azáltal, hogy az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés útján a tényállást – a tárgyalás anyagává tett bizonyítási eszközök tartalma alapján – kiegészítette, illetőleg helyesbítette.

[109] Az ítéltábla a tényállás negyedik bekezdésének második, harmadik és negyedik mondata (*ítélet 4. oldal*) helyébe a következő mondatokat illeszti:

„Mindhárman bementek a cukrászdába, ahol Terhelt2 II. rendű vádlott ellenőrizte a Terhelt3 III. rendű vádlott által átadott pénzösszegszerűségét, majd azt továbbadta Terhelt1 I. rendű vádlottnak, aki a 39.600 eurót tartalmazó táskával a közelben parkoló rendszám1 forgalmi rendszámú, Volvo S80 típusú gépkocsijához ment. A jobb hátsó ülés mellett kialakított rejtkehelyről magához vette a Terhelt3 III. rendű vádlott által kifizetett – két adagra osztott, fóliával és ragasztószalaggal körbetekert – nettó 998,07 gramm és nettó 198,05 gramm súlyú kokaint, és a rejtkehelyre betette a Terhelt3 III. rendű vádlottól átvett pénzt.

Ezt követően Terhelt1 I. rendű vádlott visszament a cukrászdába, és egy nejlontáskában az összesen nettó 1196,12 gramm kábítószerrel átadta Terhelt2 II. rendű vádlottnak, aki a nejlontasakból éppen kiemelte a kisebb adagot, a nettó 198,05 gramm kokaint, amikor a Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak aznapi mozgását folyamatosan figyelemmel kísérő nyomozók a vádlottakat intézkedés alá vonták. Ennek megkezdésekor Terhelt2 II. rendű vádlott a nettó 198,05 gramm kokaint a padon lévő ruházata alá rejtette.”

[110] Az ítéltábla a tényállás nyolcadik bekezdése helyébe a következő mondatot illeszti:

„Terhelt1 I. rendű vádlott által értékesített, illetőleg értékesítésre szánt nettó 2196,31 gramm kokain tiszta hatóanyag-tartalma 1354,2 gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határa közel harmincszorosának felel meg.”

[111] Az ítéltábla a tényállás nyolcadik bekezdése helyébe a következő mondatot illeszti:

„Terhelt2 II. rendű vádlott közvetítésével Terhelt3 III. rendű vádlott által továbbértékesítési céllal megvásárolt nettó 1196,12 gramm kokain tiszta hatóanyag-tartalma 701,2 gramm, amely a jelentős mennyiség alsó határa közel tizennyolcszorosának felel meg.”

[112] Fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a tényállás felderített, hiánytalan, irathű és helytelen ténybeli következtetésektől mentes, így a Be. 593. § (3) bekezdése alapján irányadó volt az ítélet felülbírálata során.

[113] A törvényszék az ítélete indokolásában a bizonyítás anyagát képező ügyiratok tartalmának megfelelően ismertette a bizonyítási eszközöknek (terhelti- és tanúvallomások, a titkos információgyűjtés során lehallgatott telefonbeszélgetések hanganyaga, rendőri jelentések, házkutatási és lefoglalási jegyzőkönyvek, igazságügyi ujjnyomatszaktörői vélemények, igazságügyi vegyészszakértői vélemények) a büntető anyagi jogi és eljárásjogi tények szempontjából lényeges tartalmát.

[114] A törvényszék a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelte, majd kellő részletességű, meggyőző és logikai hibáktól mentes indokát adta annak, hogy a vádlottak bűnösségét mely bizonyítékok és ténybeli következtetések alapján látta megállapíthatónak, illetve Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak védekezését miért nem fogadta el. Bizonyítékértékelési, mérlegelési tevékenysége nem feltételezéseken, spekuláción alapult, annak alapját konkrét bizonyítékból származó tényszerű adatok, körülmények képezték. Az ítélet indokolásából megismerhető a meggyőződés kialakulásának az a logikai folyamata is, amely a bizonyítás eredményének a megállapításához vezetett.

[115] A törvényszék a lehallgatásokról és az elfogásról készült jelentésekből, illetőleg az elfogásban részt vevő rendőrök tanúvallomásából észszerű következtetést vont le arra, hogy Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak között 2018. szeptemberében és októberében lezajlott telefonbeszélgetések során nem gépjárművekről, hanem kábítószerrel volt szó, amely kapcsán Terhelt1 I. rendű vádlott tekinthető a beszerzőnek és szállítónak, míg Terhelt2 II. rendű vádlott közvetítőnek, illetőleg részben megrendelőnek is. E vádlottak, illetőleg Terhelt3 III. rendű vádlott – számolva a hatóságok általi lehallgatás lehetőségével – a kábítószerrel való üzletelésekre jellemző módon, „virágnyelven” beszélgettek, amikor kábítószer helyett a megrendelés tárgyaként autót jelöltek meg. Ráadásul abból következően, hogy gyakorlatilag többnyire egy („kocsi” vagy „autó”), esetenként további két kódolt kifejezést („kicsi”, „pótkerék”) használtak, az a következtetés is levonható, hogy az érintettek között a kábítószer fajtája és alapmennyisége eleve tisztázott volt (a „kicsi” és a „pótkerék” csak mennyiségi megkülönböztetésre utal). Ettől egyetlen eset tért el, amikor Terhelt3 III. rendű vádlott a 2018. szeptember 30-án Terhelt2 II. rendű vádlottal folytatott

telefonbeszélgetés során „sárga kocsit” említett *(lehallgatásról készült jelentés, nyomozati irat 360. oldal)*; e kifejezés tényleges értelme nem állapítható meg.

[116] Az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a kérdéses telefonbeszélgetések tartalmára, illetve Terhelt2 II. rendű vádlott lakásán lefoglalt tárgyakra vonatkozóan a bizonyítási eszközök ismertetése és értékelése kiegészítésre szorul.

[117] Terhelt2 II. rendű vádlott a 2021. május 19-én tartott tárgyalási napon azt adta elő, hogy a lakásán megtalált mérleget és főliákat egy általa csak arcról ismert személy felejtette egy kávézóban, és azokat ő azért vette magához, hogy később visszaadja az érintettnek *(110. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal)*.

[118] A Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak között 2018. szeptember 3-án, 5-én, 12-én, 16-án, 27-én és 29-én telefonon lezajlott beszélgetések egyike sem tartalmazott gépjárműre vonatkozó utalást, viszont már ekkor szó volt közöttük beszerzésről, behozatalról és a fizetés módjáról.

[119] A 2018. szeptember 3-ai telefonbeszélgetés során Terhelt2 II. rendű vádlott azt közölte, hogy közös barátjuk kettőt szeretne, és „kicsiről” lenne szó, amelyet az illető két részletben tud fizetni *(lehallgatásról készült jelentés, nyomozati irat 337. oldal)*.

[120] Az elsőfokú ítélet indokolásában a lehallgatott telefonbeszélgetések fontosabb részleteit rögzítő mondatoknál a törvényszék nem tüntette fel, hogy a kérdéses beszélgetésekre mikor került sor, illetőleg az adott közlés kihez köthető. Ezek hiányában kevésbé követhető a kábítószerrel kapcsolatos korábbi egyeztetések és a vád tárgyát képező kábítószer megrendelésének tényleges folyamata.

[121] Ezt az ítéltábla az alábbiak szerint pótolja:

- a 2018. szeptember 5-ei beszélgetésen Terhelt1 I. rendű vádlott közli, hogy „ott csak három van, megoldhatja úgy, hogy az illetőnek kettőt, egy meg az övé lesz”, ekkor Terhelt2 II. rendű vádlott azt válaszolja, hogy „neki más is jó lesz, nem kell ugyanaz”, illetőleg e vádlotthoz köthető „az itteni barátjuk kettőt azonnal, a harmadikat két óra múlva” mondat is *(lehallgatásról készült jelentés, nyomozati irat 325-327. oldal)*;

- a 2018. szeptember 12-ei beszélgetésen Terhelt2 II. rendű vádlott mondja azt Terhelt1 I. rendű vádlottnak, hogy „kettő biztos, de lehet, hogy keddre három is fog kelleni”, ekkor Terhelt1 I. rendű vádlott azt is közölte, hogy „valamit van neki, de nincs meg minden, nagy a krízis”, majd Terhelt2 II. rendű vádlott azon kérdésére, hogy „Régi van-e?”, Terhelt1 I. rendű vádlott azt válaszolja, hogy „azzal is krízis van” *(lehallgatásról készült jelentés, nyomozati irat 339. oldal)*;

- a 2018. október 7-ei két beszélgetés során Terhelt1 I. rendű vádlott közli Terhelt2 II. rendű vádlottal, hogy „a barát tegnap este jött meg az útról, ma fogja megnézni, hogy mi van, mi nincsen”, illetőleg „(...)valami van, de kevés. Holnap lehet, hogy lesz még valami, majd

meglátják, hogy összesen mennyi lett.” *(lehallgatásról készült jelentés, nyomozati irat 369-370. oldal);*

- a 2018. október 9-én lezajlott beszélgetés során Terhelt1 I. rendű vádlottól származik az a mondat, hogy „van minden, az a két autó, ha akarod, harmadik is lehet”, erre Terhelt2 II. rendű vádlott válaszolja azt, hogy „a kettő biztos, a harmadikat holnap mondom. Holnap ad választ a harmadik autóra.” *(lehallgatásról készült jelentés, nyomozati irat 373. oldal);*

- a 2018. október 10-ei telefonbeszélgetés során Terhelt2 II. rendű vádlott közli, hogy „minden marad úgy, ahogy megbeszélték, szombaton találkoznak, két autó lesz” *(lehallgatásról készült jelentés, nyomozati irat 377. oldal);*

- a 2018. október 12-én lezajlott beszélgetésen Terhelt1 I. rendű vádlott mondta, hogy „részére is van két kicsi” *(lehallgatásról készült jelentés, nyomozati irat 381. oldal).*

[122] Jelen ügy szempontjából 2018. október 22-én két lényeges telefonbeszélgetés zajlott le a két vádlott között, ennek során Terhelt2 II. rendű vádlott azt mondta, hogy „az illetőnek egy kocsi van pénze, a másikra csak szerdán tudja megmondani”, „egyszerre pénz hiányában nem tudják megcsinálni a dolgot. Két alkalommal kellene, egy hét vagy tíz nap különbséggel”, erre Terhelt1 I. rendű vádlott azt válaszolta, hogy „akkor most elsőre 2200 darabot lehet”, „azt a kétszázat, ami nálam van” *(lehallgatásról készült jelentés, nyomozati irat 387-388. oldal).*

[123] Terhelt1 I. rendű vádlott és Terhelt2 II. rendű vádlottak 2018. október 24-én állapodtak meg abban, hogy „mindkét autó és a pótkerék” kell, és a találkozóra hétfőn, azaz 2018. október 29-én kerül sor *(lehallgatásról készült jelentés, nyomozati iratok 389. oldal).*

[124] A törvényszék a fentiekben is kifejtettekre tekintettel okkal vetette el Terhelt2 II. rendű vádlott azzal kapcsolatos védekezését, miszerint Terhelt1 I. rendű vádlottal mindvégig gépkocsik adásvételéről, beszerzéséről beszélgettek. Ezt csakugyan cáfolja az, hogy a beszélgetések során csak a beszerezni kért „dolgok” darabszámáról van szó (kettő, három), de egyetlen információ sem hangzott el az állítólagos gépjárművek vételáráról, márkájáról, típusáról, életkoráról, kilométeróra-állásáról, motortípusáról (benzines, dízeles vagy elektromos) vagy felszereltségéről, amely paraméterek közlése nélkül nyilvánvalóan nem merülhet fel járművek külföldről történő behozatala. Ráadásul – a fentiekben írtak szerint – 2018. szeptember 3-a és szeptember 29-e között lezajlott telefonbeszélgetések során el sem hangzik a gépkocsi vagy autó szó, noha az érintettek között konkrét egyeztetések folynak az átadás lehetséges időpontjáról, a fizetési feltételekről. A használt szavak, kifejezések alapján is teljességgel kizárható, hogy gépkocsikról lett volna szó: „rég van-e”, „valami van, de nincs meg minden”, „valami van, de kevés”, „holnap lesz még valami, majd meglátják, hogy összesen mennyi lett”, „nagy a krízis”, „elsőre 2200 darabot lehet”.

[125] A közvetlenül a 2018. október 29-én történt találkozás előtti napokban lezajlott telefonbeszélgetések sem tartalmazzak a már hivatkozottaktól eltérő közléseket, sőt – 2018. október 22-én – hangzik el a „2200 darab”, amely kapcsán a törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy ez megfeleltethető az elfogás során lefoglalt 2200 gramm kokainnak.

[126] Ugyanez mondható el a Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak között 2018. szeptember 30-án lezajlott beszélgetés tartalmáról is: „több autó kell”, „találkozik a fiúkkal, akiknek kell a kocs”, „a sárga kocs hozzák-e” (*lehallgatásról készült jelentés, nyomozati iratok 359-360. oldal*). Ekkor sem esik szó az állítólagosan megvásárolni kívánt gépkocsik paramétereiről (a sárga szín meghatározása sem értelmezhető annak). Fontos adat merült fel a 2018. október 29-én lezajlott telefonbeszélgetés során is, ekkor közli Terhelt3 III. rendű vádlott Terhelt2 II. rendű vádlottal, hogy valakitől („a dagadttól”) pénzt kell kérnie, hogy legalább egy autóra legyen pénze (*lehallgatásról készült jelentés, nyomozati iratok 401. oldal*). E bizonyítéknak különös jelentősége van abból a szempontból, hogy végül Terhelt1 I. rendű vádlott miért értékesítette csupán a nála lévő kokain egy részét Terhelt3 III. rendű vádlottnak. Egyébiránt, ha Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak mindvégig kábítószerrel egyeztettek, és a találkozás napjaként éppen 2018. október 29-ét jelölték ki, fel sem merülhet, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott az elfogás napján gépjárművek megrendelése érdekében találkozott a vádlott-társaival.

[127] Terhelt1 I. rendű vádlott csakugyan nem nyilatkozott beismerő vallomásában a vádlott-társai konkrét cselekvőségéről, ennek ellenére az általa előadottak Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak vonatkozásában is terhelő bizonyítékként értékelhetők. Okszerűen hivatkozott ugyanis a törvényszék arra, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott elismerte a kábítószernek az országba történő beszállítását, ezzel együtt nyilván annak átadását is. Márpedig, ha az érintettek között csak gépjármű-kereskedelemről volt szó, akkor miért adta volna át Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottaknak a nála lévő kokain nagyobb részét.

[128] Az ítéltábla az ítéleti tényállást a kokain átadására, illőleg Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottakat érintő kábítószer mennyiségére vonatkozó ténymegállapítások kapcsán az alábbiakban kifejtettek miatt helyesbítette.

[129] A rendőri intézkedésre – szemben az ítéleti tényállásban írtakkal – nem a kábítószer átadása közben, hanem annak megtörténte után került sor. A gépkocsiból behozott kábítószer az intézkedés során nem Terhelt1 I. rendű vádlott kezében volt, sőt Terhelt2 II. rendű vádlott a kisebb csomag kábítószerrel már ki is vette a nejlontáskából. Egyébiránt ezt a törvényszék is rögzítette a rendőri jelentés és a rendőrök tanúvallomásának értékelése körében, amikor megállapította, hogy a rendőrök a kb. 1000 gramm kokaint tartalmazó reklámszatyrot Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak között találták meg (*ítélet 8. oldal második bekezdés*).

[130] A bizonyítás során nem merült fel arra vonatkozó adat, hogy a kisebb csomag, kb. 200 gramm kokain nem a gépkocsiból behozott nagyobb kiszerezésű, kb. 1000 gramm kábítószerrel együtt került átadásra. Ez nem is feltételezhető, mivel a lelepleződés és tettenérés veszélye miatt észszerűtlen lett volna, ha akár a közvetítőként fellépő Terhelt2 II. rendű vádlott, akár a megrendelő Terhelt3 III. rendű vádlott a korábban már megszerzett kábítószerrel érkezett volna a cukrászdában. Ebből tehát az is következik, hogy Terhelt1 I. rendű vádlott 39.600 euróért a nettó 1196,12 gramm kábítószerrel értékesítette Terhelt3 III. rendű vádlott részére. A telefonbeszélgetések tartalma alapján nem zárható ki, hogy a megvásárolt kokainból a közvetítőként fellépő Terhelt2 II. rendű vádlott is részesült volna,

azonban ennek a vádlottak büntetőjogi felelőssége és a cselekmény minősítése szempontjából nincs jelentősége.

[131] A vádlottak közötti telefonbeszélgetések során „két autóról és egy pótkerékről”, illetve „2200 darabról” volt szó volt, amely arra utal, hogy a megrendelés az eljárás során lefoglalt kb. 2200 gramm kábítószer behozatalára vonatkozott. Ugyanakkor az elfogás napján folytatott telefonbeszélgetésből az a következtetés vonható le, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott nem tudta a teljes, 2200 gramm mennyiségű kábítószer megvásárlásához szükséges pénzüsszeget megszerezni. Kétséget kizáró bizonyossággal nem állapítható meg, hogy a rendőri intézkedés hiányában mi lett volna a sorsa a gépkocsiban fellelt kokainnak, azt Terhelt1 I. rendű mikor, kinek és hol értékesítette volna, illetőleg mikor szerzett arról tudomást, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott mekkora mennyiségű kokaint akar, illetve tud megvásárolni. Nem állnak ugyanis rendelkezésre arra vonatkozó adatok, hogy a nap folyamán (akár a korábbi találkozásnál) a vádlottak miben állapodtak meg, elállt-e esetleg Terhelt3 III. rendű vádlott a megrendelt teljes mennyiség megvásárlásától. Mindezeket a bizonytalanságokat nem csak Terhelt3 III. rendű vádlott (akinek a büntetőjogi felelősségét a törvényszék nem a lefoglalt teljes mennyiség, bruttó 2200 gramm kokain vonatkozásában állapította meg), hanem Terhelt2 II. rendű vádlott esetében is értékelni kell, ugyanis e vádlott esetében sem lehet egyértelmű következtetést levonni arra, hogy a gépkocsiban megtalált kábítószer értékesítésében is közreműködött volna.

[132] Mindezekre tekintettel az ítéltábla Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak büntetőjogi felelősségét a cukrászdában lefoglalt nettó 1196,12 gramm kokain kapcsán látta megállapíthatónak. Ez azt eredményezi, hogy – a tényállás helyesbítésének megfelelően – a törvényszék által megállapítottához képest Terhelt2 II. rendű vádlott közel 1000 grammal kevesebb, míg Terhelt3 II. rendű vádlott közel 200 grammal nagyobb mennyiségű kábítószer kereskedelmében érintett; mindez a cselekményük jogi minősítését nem érinti. Az ítéltábla e vádlottak terhére megállapított kokain hatóanyag-tartalmát a 2019. január 30-án elkészült igazságügyi vegyészszakértői vélemény (*nyomozati irat 1015-1019. oldal*) alapján rögzítette.

[133] A törvényszék okszerűen vetette el Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak védekezését a lakásukból lefoglalt tárgyakra vonatkozóan is.

[134] Figyelemmel arra is, hogy Terhelt1 I. rendű vádlottal már 2018. szeptemberében kábítószerrel beszélgettek, észszerűtlensége miatt nem fogadható el Terhelt2 II. rendű vádlott nyilatkozata, miszerint a digitális mérleget és a simítózáras nejlontasakokat találta, azokat később vissza akarta adni a tulajdonosának.

[135] Terhelt3 III. rendű vádlott esetében sincs logikus magyarázat arra, hogy ha kilenc hónapos addiktológiai kezelést követően, 2008-ban felhagyott a kábítószerfogyasztással, tíz évvel később miért tartja még mindig a birtokában a kokainnal szennyezett mérleget. Ugyancsak nem volt elfogadható az a terhelti állítás, hogy a simítózáras nejlontasakokat, fóliákat és fóliahegesztő-gépet a lefagyasztandó nyershús csomagolására használta.

[136] Az eljárás során lefoglalt tárgyi bizonyítékokat nem külön-külön, hanem együttesen vizsgálva, mindkét vádlott esetében levonható az a következtetés, hogy a lakásukban kábítószer lemérésére és csomagolására szolgáló eszközöket tartottak.

[137] Terhelt3 III. rendű vádlott védekezését valóban nem erősítette meg, csupán nem cáfolta a vegyészszakértő, aki szerint a kábítószer évekkel később is kimutatható az azzal érintkezett tárgyról (például mérlegről).

[138] E vádlott vonatkozásában a törvényszék megalapozottan döntött az addiktológus kezelőorvos tanúként történő kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítvány elutasításáról, ugyanis az orvos vallomása nyilván nem oldhatná fel a terhelti védekezésben – a lefoglalt tárgyak vonatkozásában – feltárt ellentmondásokat. Egyébként nem volt ok kétségbe vonni Terhelt3 III. rendű vádlott korábbi kezelése kapcsán tett vallomása hitelességét, különös tekintettel arra is, hogy a lefoglalt kábítószer mennyisége miatt fel sem merülhetett, hogy a vádlott saját fogyasztásra szerezte be a kokaint, ezért is tartalmazza a tényállás a továbbértékesítési célzatot.

[139] Mindezekre tekintettel a törvényszék helyesen következtetett Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak bűnösségére. Az ítéltábla maradéktalanul egyetértett a vádlottak terhére megállapított bűncselekmény jogi minősítésével és a kifejtett jogi indokolással (*ítélet 8-9. oldal*), ugyanis az abban foglalt megállapítások a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek és a bírói gyakorlatnak maximálisan megfelelnek, és a tényállásban rögzített elkövetési magatartások csakugyan kimerítik a kábítószer-kereskedelem büntettének törvényi tényállását. Elsődlegesen a lefoglalt kábítószer mennyisége miatt, de figyelemmel a Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak lakásán lefoglalt eszközökre is, megalapozott a kereskedelemre levont következtetés, mivel annak – szemben a védelmi érveléssel – nem feltétele az, hogy a megszerzett kábítószerből tényleges továbbértékesítésre is sor kerüljön. Tehát a törvényszék helyesen minősítette a vádlottak cselekményét a Btk. 176. § (1) bekezdés negyedik fordulataba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő tártettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének. Az ítéltábla a jogi indokolásnál felhívja a jelentős mennyiség vonatkozásában a Btk. 461. § (3) bekezdés a) pontját, ugyanakkor a (3) bekezdés b) pontjának megjelölése szükségtelen, mivel a különösen jelentős mennyiség a kábítószer-kereskedelem büntetténél nem minősítő körülmény (ennek a büntetéskiszabás körében van jelentősége).

[140] Az ítéltábla nem értett egyet a védelemnek a jogi minősítés kapcsán kifejtett érvelésével, miszerint az átadásra és a birtokba vételre nem került sor, mivel Terhelt3 III. rendű vádlott meg sem érintette, a nejlonzacskó a rendőri intézkedés megkezdésekor tőle kb. 40-50 cm távolságra volt. Jelen ügyben ugyanis nem felkínált, hanem a vevő által kifejezetten megrendelt és már kifizetett kábítószerrel volt szó, ennek birtokba vételéhez nem volt szükség a megvásárolt „áru” megfogására, megérintésére. Az átadás-átvétel, a birtokbavétel már azzal megtörtént, hogy a létrejött ügyletnek megfelelően Terhelt1 I. rendű vádlott a kifizetett kokaint letette a vásárló, Terhelt3 III. rendű vádlott közelébe. Emiatt a bűncselekmény minősítésénél, az elkövetési alakzat körében a kísérlet fel sem merülhetett.

[141] A büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség

fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez [Btk. 80. § (1) bekezdés].

[142] A vádlottakkal szemben a kábítószer-kereskedelem miatt a törvény szerint öt évtől húsz évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés szabható ki.

[143] Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke az irányadó; a középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének a fele [Btk. 80. § (2) bekezdés]. Jelen ügyben a középérték 12 év 6 hónap tartamú szabadságvesztés.

[144] A büntetés kiszabása során figyelembe vett alanyi és tárgyi tényezők kiegészítésre, pontosításra szorultak.

[145] A vádlottak terhére megállapított bűncselekmény életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, ebből következően a cselekmény elkövetésétől a másodfokú elbírálásig eltelt három év négy hónapnak csekély a nyomatéka.

[146] Nemcsak az időmúlást, hanem – a figyelemmel a 2/2017. (II.10.) AB határozatban foglaltakra is – az eljárás elhúzódását is enyhítő körülményként kell értékelni, ha kisebb súllyal is. Erre az ítélet indokolásában a Be. 564. § (4) bekezdés b) pontja alapján utalni kell. Az ítéltábla nem osztotta a törvényszék álláspontját a tekintetben, hogy az eljárás elhúzódásában a vádlottak közrehatottak. Terhelt1 I. rendű vádlott covid betegsége miatt a 2021. január 21-re, Terhelt2 II. rendű vádlott betegsége miatt a 2020. november 19-re, míg Terhelt3 III. rendű vádlott betegsége miatt a 2021. február 23-ra kitűzött tárgyalási napokat kellett beállítani, azonban mindezekben az esetekben orvosi iratokkal alátámasztott, a törvényszék által is hitelesként elfogadott igazolási kérelmek lettek benyújtva. Csakugyan történt két olyan további eset is, amikor a védők Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak betegségére hivatkozva kérték a kitűzött tárgyalási nap (2021. július 5., 2021. október 7.) beállítását, azonban ezekben az esetekben a törvényszék az indítványoknak nem adott helyt, az igazolási kérelmeket elutasította, és e két tárgyalási napot – a vádlottak jelenlétének biztosításával – megtartotta. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy további két tárgyalási nap beállítására a bíróság működésében felmerült okból került sor.

[147] Terhelt1 I. rendű vádlott esetében enyhítő körülményként kell figyelembe venni azt, hogy magyarul nem beszél, amely nyilvánvalóan megnehezíti számára a szabadságvesztésnek magyar büntetés-végrehajtási intézetben való letöltését. E vádlott javára értékelendő az is, hogy viszonylag hosszabb időn keresztül (kb. 1 év 2 hónapig) volt letartóztatásban.

[148] A törvényszék megfelelő nyomatékkal értékelte Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak megromlott egészségi állapotát, ráadásul azt a végrehajtási fokozat megállapításánál is figyelembe vette. E személyi körülmények nyomatakának a megfelelő értékelését támadó védelmi felvetések figyelmen kívül hagyják, hogy a törvényszék jelentősen a középérték alatt állapította meg az érintett vádlottak szabadságvesztésének tartamát is.

[149] Szemben a védelem álláspontjával, nem értékelhető a vádlottak javára a kábítószer lefoglalása, miként az sem, hogy a megszerzett kokain nem jutott el a fogyasztókhoz, ugyanis ez nem a vádlottak magatartásával volt összefüggésben, hanem kizárólag a rendőrség fellépésének, közbeavatkozásának a következménye.

[150] Terhelt1 I. rendű vádlott részéről a bűnösség beismerésére a tárgyalási szakban került sor, az feltáró jellegűnek nem tekinthető, a bizonyítást sem könnyítette meg, így annak – a tettenérésre is figyelemmel – nagyobb nyomatékot nem lehetett tulajdonítani.

[151] Áttérve a büntetés kiszabása során figyelembe veendő súlyosító körülményekre, az ítéltábla arra mutat rá, hogy az ügyészség valóban nem csatolt bűnügyi statisztikai adatokat arra vonatkozóan, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények száma 2018. októberében – a korábbi időszakhoz képest – lényeges emelkedést mutatott, illetve az ilyen bűncselekmények száma Budapesten az átlagosnál magasabb volt. Erre vonatkozó adatok köztudomásúnak sem tekinthetők, így az ítéltábla sem látott okot arra, hogy az elbírált bűncselekmény elszaporodottságát a súlyosító körülmények között megjelölje.

[152] A törvényszék helyesen értékelte a vádlottak terhére a társtettesi elkövetést, a büntetett életüket, illetőleg azt is, hogy Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak visszaesőként követték el a jelen ügyben elbírált bűncselekményt. Nincs különösebb jelentősége annak, hogy e vádlottak visszaesői minőségét megalapozó elítélésekre más jellegű bűncselekmények miatt került sor. Amennyiben ugyanis különös visszaesőnek minősülnének, akkor a középérték szerint irányadó büntetésük lényegesen magasabb lett volna. Terhelt3 III. rendű vádlott társadalomra veszélyességét fokozza az a tény is, hogy a bűncselekményt a korábbi szabadságvesztés-büntetése során alkalmazott feltételes szabadság lejártá után néhány nappal követte el.

[153] Az ítélezési gyakorlatra jellemző, hogy a marihuána – összevetve a súlyosabb függőséget okozó, illetve károsabb élettani hatásokkal járó drogokkal – viszonylag enyhébb megítélés alá esik, amelynek a büntetés kiszabása során is jelentősége lehet. Ezen kívül megállapítható, hogy az egyes kábítószerfajtákat a mennyiség meghatározásánál kell figyelembe venni (amely természetesen kihat a bűncselekmény jogi minősítésére és a büntetési tételére is), egyebekben a büntetés kiszabása során nincs jelentőségük. Ezért az ítéltábla a súlyosító körülmények közül a kábítószer „komolyabb” fajtájára utalást mellőzi.

[154] Mindezek mellett az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az egyes vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés mértéke igazodik a megállapított bűncselekmény tárgyi súlyához, a vádlottak társadalomra veszélyességéhez és a feltárt bűnösségi körülményekhez, az megfelel a bünteteskiszabási elveknek, egyben alkalmas a büntetési célok (egyéni és általános bűnmegelőzés) elérésére. Figyelemmel arra, hogy a törvényszék jelentősen a középérték (tizenkét év hat hónap) alatt határozta meg a szabadságvesztések tartamát, annak további mérséklésére az ítéltábla – a további időmúlás, Terhelt1 I. rendű vádlott megbánó magatartása, illetve Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak jelenlegi egészségi állapota ellenére – nem látott lehetőséget.

[155] A kiszabott szabadságvesztések törvényesek, illetőleg eltúlzottan enyhének sem tekinthetők (lényegében megfelelnek az ítélkezési gyakorlatnak), ezért – figyelemmel a Be. 606. § (4) bekezdésében írt korlátra is – az ítélőtábla a szabadságvesztések tartamának felemelését célzó ügyészségi indítványt sem találta alaposnak.

[156] A büntetésekben – szemben a védelem érvelésével – a belső arányosság nem sérült, mert Terhelt1 I. rendű vádlott bűnösségre kiterjedő beismerő vallomást tett, és ugyan Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlott esetében a kábítószer mennyisége kevesebb, azonban az előéletük kedvezőtlenebb, a visszaesői minőségük az egyéni visszatartás érdekében súlyosabb szankció alkalmazását teszi szükségessé. Terhelt1 I. rendű vádlott esetében a beismerés és a megbánás erősíti azt a feltételezést, hogy a jövőben normakövető magatartást fog tanúsítani.

[157] A szabadságvesztések végrehajtási fokozatára és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezések törvényesek.

[158] Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak esetében kizárólag a rossz egészségi állapotuk, betegségeik tették szükségessé – a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazásával – a törvényben főszabályként előírtnál eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozat meghatározását. Erre Terhelt1 I. rendű vádlott vonatkozásában az ítélőtábla nem látott lehetőséget.

[159] Terhelt1 I. rendű vádlott esetében a törvényszék törvényesen és helyesen döntött a kiutasítás alkalmazásáról, annak tartama igazodik a bűncselekmény kiemelt tárgyi súlyához és a büntetett előéletű vádlott társadalomra veszélyességéhez, tehát a mérséklésére nem volt ok.

[160] Az ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy az Európai Unió tagállamának, Bulgáriának az állampolgáraként Magyarországon közel 15 éve jogszerűen tartózkodó, magyar állampolgárságú élettárssal rendelkező, 67 éves, megromlott egészségi állapotú Terhelt2 II. rendű vádlottnak Magyarországon tartózkodása – a csakugyan kedvezőtlen előélete ellenére – a közbiztonságot jelentősen nem veszélyezteti. Ezért e vádlott kiutasítását célzó fellebbviteli ügyészségi indítványt nem találta alaposnak.

[161] Az ítélőtábla – a bűncselekménynek haszonszerzési céllal történt elkövetése ellenére – nem látott okot Terhelt3 III. rendű vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabására, mivel annak a Btk. 50. § (2) bekezdésében meghatározott egyéb törvényi feltételei hiányoznak: a vádlott vagyontalan, megfelelő jövedelemmel nem rendelkezik (egy műhely bérbeadásából származó jövedelme kb. a minimálbér jelenlegi nettó összegéhez igazodik).

[162] A szándékos bűncselekmények miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak méltatlanok a közügyek gyakorlására, ezért a törvényszék helyesen döntött a közügyektől eltiltás alkalmazásáról, annak tartama is megfelelő.

[163] A vagyonelkobzás kapcsán a Btk.-nak az alábbi, az elkövetés idején hatályos rendelkezéseit kell figyelembe venni.

[164] Vagyonekhozást kell elrendelni arra

- a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyorra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett,
- a vagyorra, amely bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyron helyébe lépett,
- a vagyorra, amelyre a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatott vagy arra szántak,
- a vagyorra, amely az adott vagy ígért vagyoni előny tárgya volt [Btk. 74. § (1) bekezdés a), d), e) és f) pont].

[165] Vagyonekhozást kell elrendelni arra bűncselekmény elkövetéséből eredő, a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett vagyorra is, amellyel más gazdagodott [Btk. 74. § (2) bekezdés].

[166] Az ellenkező bizonyításáig vagyonekhozás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonekhozást kell elrendelni arra a vagyorra, amelyet az elkövető a kábítószerrel való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett [Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont].

[167] Az ellenkező bizonyításáig vagyonekhozás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonekhozást kell elrendelni arra a vagyorra, amelyet a kábítószerrel való kereskedés elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan [Btk. 74/A. § (2) bekezdés a) pont].

[168] Jelen ügyben a vádlottak kábítószer-kereskedelmi tevékenysége egyetlen ügyletre, a 2018. október 29-én megvásárolt és átadott kokainra vonatkozóan került megállapításra. Az ezzel összefüggésben lezajlott rendőri intézkedés során a gépkocsiban megtalált 36.900 euró a Terhelt3 III. rendű vádlott által a bruttó 1200 gramm kokainért kifizetett vételár volt, amely már Terhelt1 I. rendű vádlotthoz került. Ezért az ítéltábla a nyomozó hatóság lefoglalt 36.900 euró összegű készpénz tekintetében – Terhelt3 III. rendű vádlott helyett – Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben rendelte el a vagyonekhozást, mégpedig a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával. E körben nincs annak jelentősége, hogy Terhelt3 III. rendű vádlott által a kábítószerért kifizetett vételár milyen forrásból származott.

[169] Ezzel szemben az ítéltábla a Terhelt1 I. rendű vádlottól lefoglalt 1.430 euró és 6.200 cseh korona, továbbá a Terhelt2 II. rendű vádlottól lefoglalt 39.000 forint és 200 cseh korona esetében úgy ítélte meg, hogy a vagyonekhozás elrendelésének törvényi feltételei nem állnak fenn. E pénzüsszegek semmilyen kapcsolatba nem hozhatók a 2018. október 29-én átadott kábítószerrel, a vételár részét nem képezték, tehát a Btk. 74. § (1) és (2) bekezdésében felsorolt vagyonnak nem minősíthetők. Mivel az ítéleti tényállás – a már

említett egyetlen ügyleten kívül – a vádlottak korábbi kereskedői tevékenységére vonatkozó tényeket nem rögzített, a kérdéses pénzüsszegek nem minősülhetnek olyan vagyonnak sem, amely esetében a Btk. 74/A. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdés a) pontja a vagyonekbevitel elrendelését előírja. Ezért az ítéltábla – mellőzve a vagyonekbevitel alkalmazását – az 1.430 euró, a 6.200 cseh korona, a 39.000 forint és a 200 cseh korona lefoglalását a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette, és ezen pénzüsszegeket a Be. 321. § (1) bekezdése alapján Terhelt1 I. rendű vádlottnak, illetőleg Terhelt2 II. rendű vádlottnak kiadni rendelte.

[170] A vádlottak előzetes fogvatartására vonatkozó adatok az őrizet utolsó napja és a letartóztatás kezdő napja tekintetében pontosításra szorultak.

[171] A törvényszék a lefoglalt bűnjelkekről törvényesen rendelkezett, azt helyesbíteni vagy kiegészíteni nem kellett.

[172] Az ítéltábla megvizsgálta az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről hozott rendelkezés megalapozottságát is. Ennek során átszámolta a bűnjeljegyzékben a kirendelt védői díjakkal, a szakértői díjakkal és költségekkel, valamint a lefoglalt Volvo S80 típusú gépkocsi tárolásával kapcsolatban feljegyzett bűnügyi költségek összegezését, illetőleg azt, hogy azok mely vádlottra és milyen arányban vonatkoznak. Ezt követően a Be. 574. § (1), (2) és (4) bekezdései alapján az egyes vádlottakat külön-külön, illetve a mindhárom vádlottat érintő vegyész- és ujjnyomatszakértői díj, továbbá a szakvélemény elkészítésében közreműködő technikai személyzet díja kapcsán egyetemlegesen kötelezte a felmerült bűnügyi költség viselésére. A Be. 574. § (3) bekezdés és 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam terhén maradó bűnügyi költség összegezésű megjelölését mellőzte, mivel ahhoz nem kapcsolódik végrehajtás.

[173] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen – a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet a vagyonekbevitel és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezései tekintetében megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

[174] A Btk. 92. § (1) bekezdése alapján a vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú határozat meghozataláig bűnügyi felügyeletben töltött időt is be kellett számítani a kiszabott szabadságvesztésekbe; a beszámítási „kulcs” ismételt feltüntetése szükségtelen.

[175] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről hozott rendelkezés a Be. 574. § (1), (2) és (4) bekezdésén, a Be. 574. § (3) bekezdésén és a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontján alapul.

[176] Terhelt2 II. rendű vádlott esetében 2021. május 17-től a lakcímnnyilvántartásban új tartózkodási hely szerepel, ezt az ítéltábla a személyi adatok között feltüntette. Terhelt3 III. rendű vádlott személyi adatainál a lakcímet kellett pontosítani.

[177] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt előírások zárják ki, ugyanis a vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bírósággal ellentétes döntés nem született.

Budapest, 2022. február 10.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. előadó bíró, Dr. Halász Etelka s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 31.B.274/2020/149. számú ítélete – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.334/2021/65. számú ítéletében írt változtatással – Terhelt1 I. rendű, Terhelt2 II. rendű és Terhelt3 III. rendű vádlottak tekintetében 2022. február 10. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. február 10.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke